

Mødet med ambassadørerne

Den 25. september 2006 havde pave Benedikt XVI inviteret en række muslimske landes ambassadører samt repræsentanter for muslimske kredse i Italien til et møde i Castel Gandolfo. I dette artikel fortælles om mødet ligesom pavens og kardinal Paul Poupards taler gengives

Af Erling Tiedemann (red.)¹

Den 25. september 2006 havde pave Benedikt XVI som et svar på de mere eller mindre voldelige protester, der havde mødt hans forelæsning på universitetet i Regensburg, inviteret en række muslimske landes ambassadører samt repræsentanter for muslimske kredse i Italien til et møde i Castel Gandolfo.

Før pave Benedikt selv ankom til mødet i den pavelige sommerresidens, talte hans gæster med den franskfødte kardinal Paul Poupard, som er præsident for Det pavelige Råd for interreligiøs Dialog, samt med repræsentanter for forskellige afdelinger i Vatikanet, heriblandt især Mgr. Khaled Akasheh, der leder kontoret for relationerne til Islam. Også Mgr. Pietro Parolin, der har en ledende stilling i Vatikanets afdeling for diplomatiske forbindelser med stater, deltog i mødet.

21 lande var repræsenteret af deres ambassadører ved Vatikanet, nemlig Albanien, Algeriet, Azar-baidjan, Bosnien-Herzegovina, Egypten, Elfenbenskysten, Indonesien, Irak, Iran, Jordan, Kuwait, Libanon, Libyen, Marokko, Pakistan, Qatar, Senegal, Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Yemen. Blandt de fremmødte diplomater var også Salid Khalid, der repræsenterer Den arabiske Liga, hvor Vatikanet har observatørstatus.

---

¹ Indledningen er redigeret af Erling Tiedemann på grundlag af informationer fra bl.a. pressebureauet Zenit. Kardinal Poupards hilsen og pave Benedikts tale ved mødet er oversat fra fransk af Hans Thulstrup.

15 muslimer repræsenterede muslimske organisationer i Italien, herunder den italienske ambassadør Mario Scialoja og den irakiskfødte forfatter Younis Tawfik. Blandt de deltagende muslimer fra Italien var der fire kvinder.

Paven blev også hilst af Ali Salem Mohammed Salem, der er imam ved Roms moske, og af Abdellah Redou, som er generalsekretær for Det islamiske Kulturcenter i Italien.

Kardinal Poupard introducerede pave Benedikt til gæsterne, og paven talte personligt med hver enkelt. Selve mødet med paven varede godt en halv time og sluttede med, at der blev taget et gruppebillede.

Blandt pave Benedikts gæster i Castel Gandolfo var som allerede nævnt også forfatteren Younis Tawfik, der er bosat i Italien. Efter mødet fortalte han Radio Vaticana og andre medier, at pavens tale havde virket bevægende og gjort indtryk på ham. Paven ønskede ikke at blive hængende ved den seneste tids kontrovers, men ville holde en helt ny tale, hvor han vendte bladet og fortsatte videre ad den vej, hvor Kirken søger dialog. Paven havde bekræftet sin respekt for Islam og for muslimer. "Han udviste stor åbenhed, især da han begyndte at hilse enkeltvis på os alle, spurgte os om, hvor vi kom fra, og takkede enhver for at være kommet til mødet," sagde Tawfik, som tilføjede, at han betragter pavens tale til ambassadørerne som særdeles vigtig på en tid, hvor "mange mennesker kun søger deres egne interesser – blandt andet ved at ophidse til had og konfrontation. [...] Modsat dette var pavens tale udtryk for et ønske om at undgå en sådan konfrontation og at indbyde alle til en refleksion over vigtigheden af fred og menneskehedens værdier."

Kardinal Paul Poupards hilsen

Hellige Fader.

Jeg har den ære og det privilegium på alle mødedeltageres vegne overfor Dem at give udtryk for vor dybe taknemmelighed for den værdifulde stund, som De på dette så betydningsfulde tidspunkt her giver os mulighed for at dele med Dem.

De yderst kompetente repræsentanter for de nationer, som – sammen med medlemmer af Det islamiske Konsulat i Italien og repræsentanterne for Det islamiske Kulturcenter i Italien – her er forsamlet omkring mig, vidner ved deres tilstedeværelse om den enestående aktualitet i det budskab, som De ved begyndelsen af Deres pontifikat² – "i disse dage, der i særlig grad er vanskelige i vor tids historie" – meddelte repræsentanterne for De muslimske Fællesskaber i Køln. "Vi har et stort virkefelt, hvor vi i forening kan tjene grundlæggende moralske værdier" i gensidig respekt og forståelse.

Og med smittende overbevisning tilføjede De: "Sammen må vi, kristne og muslimer, tage vor tids mange udfordringer op. Der er ikke plads til sløvhed og manglende engagement og endnu mindre til partiskhed og sektarisme. [...] Den interreligiøse og interkulturelle dialog mellem kristne og muslimer kan ikke reduceres til valg af kortsigtede løsninger. Dialogen er i virkeligheden en vital nødvendighed, af hvilken vor fremtid i høj grad er afhængig".

---

² Et pontifikat betegner en paves embedsperiode

Vi i Det pavelige Råd for Kultur og Det pavelige Råd for Dialog mellem Religioner, som De har bedt mig præsidere for, bestræber os for vor del på dette, idet vi forener vore anstrengelser med alle mennesker af god vilje, hvoraf De denne morgen modtager et vigtigt udsnit.

"Res nostra agitur" (der bliver taget hånd om vor opgave) plejede de gamle romere at sige. Og vor tids romere har igen i de seneste dage bekræftet disse ord på Kapitol, det fælles hus, hvor man mødes i denne ældgamle by.³ Idet vi deler troen på den ene Gud og respekten for mennesket, som er skabt i hans billede og lighed, må vi – i overensstemmelse med vore respektive forbindelser til Abraham – sammen tage vare på vor fortid og sikre vor fremtid.

Idet De tiltræder den rige arv fra Deres forgænger, pave Johannes Paul II, Guds budbringer og pilgrim for fred blandt alle nationer – æret være hans minde – opfordrer De os alle her ved dette nye årtusinds begyndelse til sammen at arbejde hen imod en ny symbiose mellem tro og fornuft i en tillidsfuld og fredelig dialog mellem religioner og kulturer, som i kernen af deres forskelle bærer vidnesbyrdet om menneskets særlige åbenhed overfor det højeste mysterium, Guds mysterium.

Hellige Fader, ved dette møde er vi lykkelige for at kunne vidne om, at Deres budskab om kærlighed og fred er blevet hørt, og – idet vi respekterer vore forskelle – beder vi den barmhjertige og medfølende Gud hjælpe os med at omsætte dette budskab til praksis.

Pave Benedikts tale

Kære kardinal Poupard,
Deres excellencer,
kære muslimske venner.

Det er mig en glæde at byde jer velkommen til dette møde, som jeg har ønsket at afholde i den hensigt at styrke venskabs- og solidaritetsbåndene mellem Vatikanet og de muslimske fællesskaber over hele jorden. Jeg takker kardinal Poupard, præsidenten for Det pavelige Råd for Dialog mellem Religioner, for de ord, han netop har henvendt til mig, og jeg takker jer alle, fordi I har taget imod min invitation.

De omstændigheder, som har givet anledning til vort møde, er velkendte. Jeg har allerede i den forløbne uge haft lejlighed til at opholde mig herved. I denne særlige situation vil jeg gerne i dag på ny give udtryk for min agtelse og dybe respekt for muslimske troende, idet jeg minder om Andet Vatikanconcils udsagn, som for Den katolske Kirke er den muslimsk-kristne dialogs *Magna Carta*: "Kirken betragter med respekt muslimerne, som tilbeder den ene levende og evige, barmhjertige og almægtige Gud, skaberen af himlen og jorden, som har talt til menneskene, og hvis forordninger de – også selvom de måtte være vanskelige at gennemskue – af hele deres sjæl bestræber sig på at underkaste sig; på samme måde som Abraham, til hvem den islamiske tro sædvanligvis refererer, underkastede sig Gud".⁴

Idet jeg afgjort betragter mig selv som værende på linje hermed, har jeg lige siden begyndelsen af mit pontifikat benyttet enhver lejlighed til at give udtryk for mit ønske om fortsat etablering af ven-

³ På Roms rådhus, Il Campidoglio, blev for ikke længe siden afholdt en konference om dialog mellem religionerne

⁴ Koncilsdokumentet *Nostra aetate*, 3. **Klik her** for at se dette dokument

skabsbånd med tilhængerne af alle religiøse samfund, idet jeg især har tilkendegivet, i hvor høj grad jeg værdsætter den voksende dialog mellem muslimer og kristne.⁵

Som jeg betonedede sidste år i Köln, kan "den interreligiøse og interkulturelle dialog mellem kristne og muslimer [...] ikke reduceres til valg af kortsigtede løsninger. Dialogen er i virkeligheden en vital nødvendighed, af hvilken vor fremtid for en stor del afhænger".⁶ I en verden, der er præget af relativisme, og som alt for ofte ser bort fra den universelle fornufts transcendens, har vi absolut brug for en ægte dialog mellem religionerne og mellem kulturerne, som i det frugtbare samarbejdes ånd kan hjælpe os med sammen at overvinde alle spændingsforhold.

Idet vi således fortsætter det arbejde, som min forgænger, pave Johannes Paul II, havde påbegyndt, beder jeg indtrængende om, at de tillidsfulde relationer, som over en længere årrække er opbygget mellem kristne og muslimer, ikke alene fortsat må kunne eksistere, men også yderligere vil kunne udvikles i en seriøs og respektfuld dialogs ånd, på basis af et stadigt mere ægte kendskab til hinanden, og idet vi glæder os over erkendelsen af de religiøse værdier, vi er fælles om, og oprigtigt respekterer forskellene mellem os.

Interreligiøs og interkulturel dialog er nødvendig, hvis vi sammen skal opbygge en verden af fred og solidaritet, sådan som alle mennesker af god vilje så brændende ønsker. Hvad dette angår, forventer vore samtidige et tydeligt vidnesbyrd af os, som kan vise alle mennesker værdien af den religiøse dimension i tilværelsen. Tro mod deres egen religiøse traditioners lære må kristne og muslimer ligeledes lære at samarbejde – noget de i virkeligheden allerede gør i mange fælles praktiske foretagender – for at de kan beskytte sig mod enhver form for intolerance, og for at de kan modarbejde enhver manifestation af vold. Som religiøse autoriteter og ansvarlige politikere må vi vejlede og opmuntre dem i dette.

Til trods for, at "der har været talrige uoverensstemmelser og stridigheder mellem kristne og muslimer i århundredernes løb, opfordrer koncilet alle til at se bort fra fortiden, til seriøst at praktisere gensidig forståelse og til sammen at værne om og fremme social retfærdighed og moralske værdier samt fred og frihed for alle mennesker".⁷

Måtte fortidens lære således hjælpe os til at søge veje til forsoning, så vi kan leve i respekt for det enkelte individs identitet og frihed og med et frugtbart samarbejde i hele menneskehedens tjeneste for øje. Som pave Johannes Paul II erklærede i sin mindeværdige tale til unge mennesker i Casablanca i Marokko: "Respekten og dialogen må nødvendigvis være gensidig på alle områder; især når det drejer sig om den grundliggende frihed, og endnu mere når det drejer sig om den religiøse frihed. Herved fremmes fred og forståelse mellem mennesker".⁸

Kære venner, det er min dybe overbevisning, at det i den nuværende verdenssituation er absolut nødvendigt, at kristne og muslimer i fællesskab engagerer sig i at imødegå de talrige udfordringer, som menneskeheden står overfor; især hvad angår forsvaret og befordringen af menneskets værdighed og de rettigheder, som kan udledes heraf. Mens stigende trusler rejser sig mod mennesket og mod freden, manifesterer kristne og muslimer – idet de erkender det menneskelige individs centrale betydning, og idet de vedholdende arbejder med at drage omsorg for, at menneskelivet altid bliver respekteret – deres lydighed mod Skaberen, hvis ønske det er, at alle mennesker skal leve i den værdighed, som han har skænket dem.

⁵ Jf. Tale den 25. april 2005 til repræsentanter for andre kristne kirker og kirkesamfund og for andre religiøse traditioner. **Klik her** for at se denne tale (engelsk tekst)

⁶ Jf. tale den 20. august 2005 til repræsentanter for muslimske fællesskaber. **Klik her** for at se denne tale (dansk tekst)

⁷ Nostra aetate, 3

⁸ Jf. Johannes Paul II, tale til unge muslimer ved møde i Casablanca, 5. **Klik her** for at se talens tekst (engelsk)

Kære venner, jeg beder af hele mit hjerte om, at den barmhjertige Gud vil lede vore skridt på vejen mod en stadig mere sand gensidig forståelse. Nu, da Ramadan-månedens åndelige rejse tager sin begyndelse for muslimerne, sender jeg alle mine hjertelige hilsener, idet jeg beder om, at Gud den almægtige må give dem et fredeligt samt lyst og lykkeligt liv. Må fredens Gud overøse jer og de fællesskaber, som I er repræsentanter for, med sin rigeste velsignelse!

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk